

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE 20/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till det nationella genomförandet av vissa bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets rambeslut om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 7 september 2010 en proposition med förslag till det nationella genomförandet av vissa bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets rambeslut om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (RP 110/2010 rd) till lagutskottet för beredning.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Jaakko Rautio, justitieministeriet
- tingsdomare Petteri Palomäki, Birkalands tingsrätt
- statsåklagare Mika Illman, Riksåklagarämbetet
- advokat Satu Wartiovaara, Finlands Advokatförbund.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av
— inrikesministeriet
— centralkriminalpolisen.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en ändring av lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen, lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och om tillämpning av rambeslutet och lagen om det natio-

nella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet och lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande och om tillämpning av rambeslutet.

Enligt rambeslutet om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande är en av prövning beroende grund att vägra utlämning av en person till en annan medlemsstat eller verkställa en dom som innebär bötesstraff eller förverkande i en annan medlemsstat. Om man har sört för vissa rätts-

skyddsgarantier, finns det dock ingen grund för att vägra. De nämnda lagarna ska ändras så som rambeslutet kräver.

Enligt rambeslutet ska medlemsstaterna senast den 28 mars 2011 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rambeslutet. Det föreslås därför att lagarna ska träda i kraft den 28 mars 2011.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Regeringen föreslår att rådets rambeslut 2009/299/RIF om utevarodomar genomförs nationellt. Genom rambeslutet ändras tre andra rambeslut som tidigare genomförts i Finland: rambeslutet om en europeisk arresteringsorder och om överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF), rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (2005/214/RIF) och rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (2006/783/RIF).

Enligt rambeslutet om utevarodomar är ett avgörande där den berörda personen inte var personligen närvarande en av prövning beroende grund att vägra utlämning av personen till en annan medlemsstat eller verkställa en dom som innebär bötesstraff eller förverkande i en annan medlemsstat. Om man har sört för vissa rättskyddsgarantier, finns det dock ingen grund för att vägra.

Utskottet anser att de föreslagna lagändringarna är behövliga och motiverade för att genomföra rambeslutet om utevarodomar. De förbättrar de processuella rättigheterna för personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden, underlättar det straffrättsliga samarbetet och förbättrar det ömsesidiga erkännandet av rättsliga avgöranden mellan medlemsstaterna.

Mål som avgörs genom skriftligt förfarande enligt 5 a kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) kommer uppenbarligen inte alltid att

leda till en utlämning från en annan medlemsstat till Finland. Samtycket till utlämningen kommer att bero på hur medlemsstaten införlivar rambeslutet i sin nationella lagstiftning och om det i den andra medlemsstaten anses finnas ett hinder för utlämningen i det fall att vägransgrunden är beroende av prövning. I förekommande fall måste åklagaren överväga om målet ska behandlas i muntlig förhandling, om det senare kan bli aktuellt att begära utlämning. Detta gäller också verkställigheten av en förverkandepåföljd. Enligt utredning är de straff som döms ut genom skriftligt förfarande i regel av den typen eller omfattningen att det inte går att begära utlämning utifrån dem. Utlämning kan begäras om det utdömda straffet är ovillkorligt fängelse i minst fyra månader.

Regeringen föreslår inte i det här sammanhanget att ändringarna enligt artikel 5 och 6 i rambeslutet om utevarodomar ska göras i vår lagstiftning. Artiklarna är kopplade till två rambeslut som ännu inte är genomförda i Finland. Utskottet instämmer i det som står i motiveringen om att det är lämpligast att genomföra rambeslutet till dessa delar när de andra rambesluten i fråga genomförs nationellt.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslagen utan ändringar.

Helsingfors den 29 oktober 2010

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Janina Andersson /gröna
vordf. Anna-Maja Henriksson /sv
medl. Esko Ahonen /cent
Oiva Kaltiokumpu /cent
Ilkka Kantola /sd
Jari Larikka /saml

Outi Mäkelä /saml
Raimo Piirainen /sd
Tero Rönni /sd
Mauri Salo /cent
Mirja Vehkaperä /cent
ers. Katja Taimela /sd.

Sekreterare var

utskottsråd Minna-Liisa Rinne.